

UCE 2008

Irina Ionescu

Un cop més, gràcies a la beca de la Universitat Catalana d'Estiu de Prada he tingut una nova oportunitat d'immersió en el món i en la llengua catalana. La experiència va ser enriquidora tant pel que fa la pràctica del català com també pel que fa la meva formació professional, ja que vaig poder assistir als cursos organitzats per la UCE.

En primer lloc, voldria mencionar que la beca va ser de treball. La feina que feia allí va resultar molt agradable. Era mitja jornada laboral, només 4 hores al dia. Érem 9 becaris: tres de la República txeca, una noia d'Alemanya, dues noies de l'Alguer i nosaltres tres, les noies de Romania. Entre els 9 ens vam dividir la feina: els dos nois txecs s'encarregaven del material necessari per als cursos i la resta, les 7 noies, estàvem en el punt d'informació i en el secretariat, on fèiem fotocòpies. Generalment en el punt d'informació ens hi quedàvem dues i la nostra feina era donar informacions sobre els cursos i l'organització, vendre materials promocionals de la UCE, estar a disposició de les persones que necessitaven indicacions en el campus. La millor part de la feina va ser conèixer molta gent i el fet de tenir l'oportunitat de practicar el català com a única llengua de comunicació perquè tots els estudiants de la UCE i tots els professors només empraven el català. Per això la nostra immersió lingüística va ser total, ja que també entre nosaltres mateixos, els becaris de països diferents i amb els becaris catalans, també parlàvem en català. La presència dels becaris i dels organitzadors catalans, els del secretariat i els informàtics, em va ajudar per millorar el meu nivell de català, fet que els agraeixo.

En segon lloc, participar en la UCE va significar conèixer gent de tots els Països catalans. Per primera vegada, vaig veure en el mateix lloc gent de Catalunya, les Illes Balears, València, Andorra, Catalunya Nord, l'Alguer. Vaig poder comprovar la varietat d'accents i algunes diferències a nivell de vocabulari, sobre les que havia après en les classes teòriques en la Universitat de Bucarest. Aquesta "lliçó" de posar en pràctica la teoria que ja coneixia va constituir una experiència maca que em va sorprendre. També aquesta situació tenia una part divertida: tractar d'endevinar de quina part era la gent després d'escoltar-los parlar. Així em vaig adonar de la faceta pràctica de les classes sobre els dialectes.

En tercer lloc, a banda de la feina, a la UCE podíem assistir als cursos organitzats. Com que m'he llicenciat en filologia, els que més m'interessaven eren els d'aprenentatge de les llengües estrangeres i el curs més interessant en què vaig participar va ser el del senyor professor Tilbert Stegmann. A més a més, com que el seu curs era sobre l'aprenentatge de les llengües romàniques, en la tercera hora de classe ens va sol·licitar la participació, a les noies romaneses, per llegir un text en romanès. El seu curs em va agradar molt perquè hi havia sempre un gran respecte per totes les llengües, tant si eren les de circulació internacional com l'anglès, l'espanyol, el francès, el portuguès, o l'italià, com també si es tractava de les minoritàries o de circulació més restringida, com el català, l'occità, el sard o el romanès. També un altre mèrit d'aquest curs és el de presentar-nos i fer-nos que siguem conscients de la capacitat que tenim tots que, a partir d'una llengua

romànica coneguda, podem aprendre totes les altres. A més a més, el curs de l'Eurocom va intentar crear un context de respecte i tolerància per totes les llengües i cultures existents, fet que considero molt positiu.

A banda del curs del senyor Stegmann, hi ha havia altres cursos molt interessants, però a vegades no podíem assistir-hi amb molta continuïtat per l'horari de la feina, que va ser l'únic impediment per no participar en més activitats. També una de les coses molt ben pensades de la UCE van ser els tallers, les conferències i els debats de tots tipus als que es podia participar a la tarda i les excursions a les que et podies apuntar. Seguint aquesta línia d'oferir també diversió i entreteniment als seus participants, la UCE va donar-nos l'oportunitat d'escoltar molts grups de cantants catalans, descobrint-nos una nova faceta: la música i els artistes catalans actuals.

Resumint, crec que les activitats oferides per la UCE van ser molt diverses i interessants i em sembla molt bona la idea de portar becaris de fora perquè tinguin un contacte directe amb els catalans i la seva llengua i, d'aquesta forma, entendre millor una realitat diversa i una cultura rica.